

Nieuwsbrief VEAN ERF Updates - Nummer 18, 2017

Nummer 18, 2017

Redactie: mr. F.M.H. Hoens.

INHOUDSOPGAVE

Hof

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2017:3671](#) 22-08-2017

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2017:3679](#) 22-08-2017

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2017:7081](#) 15-08-2017

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2017:3258](#) 15-08-2017

[Gerechtshof Den Haag, ECLI:NL:GHDHA:2017:2425](#) 19-07-2017

[Gerechtshof Den Haag, ECLI:NL:GHDHA:2017:2429](#) 19-07-2017

Rechtbank

[Rechtbank Noord-Nederland, ECLI:NL:RBNNE:2017:3158](#) 09-08-2017

[Rechtbank Noord-Nederland, ECLI:NL:RBNNE:2017:3157](#) 09-08-2017

[Rechtbank Zeeland-West-Brabant, ECLI:NL:RBZWB:2017:5079](#) 08-08-2017

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2017:5864](#) 03-08-2017

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2017:5873](#) 02-08-2017

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2017:6102](#) 02-08-2017

[Rechtbank Noord-Nederland, ECLI:NL:RBNNE:2017:2955](#) 02-08-2017

RECHTSPRAAK

Vereffening nalatenschap. Aanwijzingen voor verkoop onderneming.

Tot erflaters nalatenschap behoort een onderneming. Erflater heeft niet in de bedrijfsopvolging voorzien. Erfgenaam X, tevens kind van erflater, was in dienst van de onderneming en heeft deze feitelijk voortgezet. In een eerdere procedure heeft Hof Arnhem-Leeuwarden overdracht van de onderneming aan X op basis van artikel 4:38 BW afgewezen (Hof Arnhem-Leeuwarden 28 februari 2014, ECLI:NL:GHARL:2014:2269). De andere erfgenamen konden niet uit de aansprakelijkheid voor belangrijke aan de onderneming verbonden schulden worden ontslagen. Om deze reden zag het hof toen geen ruimte voor toepassing van artikel 4:38 BW.

In de onderhavige procedure verzoekt de benoemde vereffenaar de rechter-commissaris om goedkeuring voor de tegeldemaking van de onderneming, hetzij door overdracht aan X onder de voorwaarden die de vereffenaar goedgevindt (optie 1), hetzij door verkoop van het bedrijfspand (optie 2). X heeft hiertegen bezwaar gemaakt en een andere erfgenaam heeft aangegeven interesse te hebben in overname van het bedrijfspand, als optie 1 geen doorgang vindt (optie 3).

De noodzaak van tegeldemaking in de zin van artikel 4:215 lid 1 BW staat voor alle partijen vast. Volgens artikel 4:215 lid 2 BW moet de vereffenaar voor de tegeldemaking zo veel mogelijk in overleg met de erfgenamen treden. Het feit dat X als voortzetter in de zin van artikel 4:38 BW is aangemerkt, betekent niet dat de vereffenaar niet vrijelijk tot overdracht aan een ander kan besluiten. De vereffenaar dient in de eerste plaats de belangen van schuldeisers in acht te nemen.

De rechter-commissaris wijst het verzochte als zodanig af, maar geeft de vereffenaar wel aanwijzingen met betrekking tot de tegeldemaking van de onderneming (art. 4:210 BW). De vereffenaar moet eerst de mogelijkheid van overdracht aan X verder onderzoeken en bij het mislukken daarvan binnen bepaalde tijd het bedrijfsvermogen naar eigen inzicht verkopen.

Instantie: Rechtbank Noord-Nederland

Datum uitspraak: 09-08-2017

ECLI: ECLI:NL:RBNNE:2017:3157

Zaaknummer: 5835801 EZ VERZ 17-52

Rechters: M. Sanna

Wetsartikelen: 4:38 BW, 4:210 BW en 4:215 BW

RECHTSPRAAK

Toestemming voor herroeping testament curandus afgewezen.

X is onder curatele gesteld wegens een geestelijke stoornis. De curator verzoekt de kantonrechter om X of de curator te machtigen om het laatste testament van X te herroepen (art. 4:55 lid 2 BW). X is vlak voor haar ondercuratelestelling in de wettelijke gemeenschap gehuwd, welk huwelijk intussen nietig is verklaard. Ook heeft zij toen haar afstammelingen onderfd en de echtgenoot tot enig erfgenaam benoemd.

De kantonrechter wijst de toestemming (of machtiging) af. Voor de toestemming van artikel 4:55 lid 2 BW is vereist dat X haar wil kan bepalen, de gevolgen van het testen kan overzien (art. 3:33 BW). Daarvan is geen sprake. De kantonrechter merkt op dat het herroepen van een testament op zichzelf een uiterste wilsbeschikking is en dat de erflater de inhoud van zijn testament niet aan een ander kan overlaten.

In een vergelijkbare casus (ECLI:NL:RBMNE:2014:6455) verleende de kantonrechter – op basis van artikel 8 EVRM – overigens wel machtiging aan de curator om het testament te herroepen.

Subsidiair verzoekt de curator een verklaring voor recht dat het testament wegens wilsonbreken nietig is (art. 3:34 BW). De kantonrechter acht zich niet bevoegd om hierover te beslissen. Het betreft geen zaak in de zin van artikel 97 Rv en de kantonrechter ziet geen ruimte om zich op praktische gronden bevoegd te achten. Hij ziet evenmin aanleiding tot verwijzing naar de bevoegde rechter (art. 71 lid 4 Rv). Het probleem is dat het subsidiaire verzoek een vordering behelst en dus een dagvaardingsprocedure vereist. Bij verwijzing zou de kantonrechter instructie moeten geven wie gedagvaard moet worden. Dat is hier niet mogelijk. Het testament – een eenzijdig ongerichte rechtshandeling – heeft pas werking na overlijden, een tegenpartij is daarvoor nog niet aan te wijzen. De nietigverklaring kan pas plaatsvinden na het overlijden van X.

Instantie: Rechtbank Zeeland-West-Brabant

Datum uitspraak: 08-08-2017

ECLI: ECLI:NL:RBZWB:2017:5079

Zaaknummer: 5747036 OV VERZ 17-1304

Rechters: J.A.J. van den Boom

Wetsartikelen: 3:33 BW, 3:34 BW, 4:55 BW, 71 Rv en 97 Rv

RECHTSPRAAK

Inbreng van giften. Inbrengvordering verjaart niet.

Vijf kinderen komen niet tot overeenstemming over de verdeling van de nalatenschappen van hun ouders. Een geschilpunt betreft de inbreng van schenkingen uit de jaren negentig. De rechtbank beslist dat de schenkingen moeten worden ingebracht, voor zover deze de waarde van het erfdeel van de begiftigde erfgenaam niet overstijgen (art. 4:1132 oud BW, art. 139 Ow NBW, art. 4:233 lid 2 BW).

Een erfgenaam verweert zich tegen inbreng door te stellen dat de andere erfgenamen destijds eenzelfde schenkingsaanbod hebben gekregen. Volgens de rechtbank is voor de inbrengplicht niet relevant of andere erfgenamen dezelfde gift hebben ontvangen of aangeboden gekregen en geweigerd hebben.

Deze erfgenaam stelt voorts dat de vordering tot inbreng inmiddels is verjaard, omdat erflater al in 1996 is overleden. De rechtbank wijst ook dit verweer van de hand. Een vordering tot verdeling kan te allen tijde worden gedaan en is niet aan verjaring onderhevig (art. 3:178 lid 1 BW). Dit geldt ook voor een in het kader van een verdelingsvordering ingestelde inbrengvordering, nu beide vorderingen nauw aan elkaar verknocht zijn. Slechts in het kader van de verdeling kan immers worden vastgesteld wat op grond van de verplichting tot inbreng feitelijk moet worden ingebracht, omdat dit mede afhankelijk is van de waarde van het aandeel van de inbrengende erfgenaam (art. 4:233 BW).

Instantie: Rechtbank Noord-Nederland

Datum uitspraak: 02-08-2017

ECLI: ECLI:NL:RBNNE:2017:2955

Zaaknummer: C/17/146260 / HA ZA 16-2

Rechters: M. Sanna

Wetsartikelen: 3:178 BW, 4:233 BW, 4:1132 oud BW en 139 Ow NBW

RECHTSPRAAK

Vereffening nalatenschap. Verhaal zoekende schuldeiser moet zich wenden tot vereffenaar en kan niet rechtstreeks de erfgenaam aanspreken.

Een schuldeiser van erflater vordert van de wettelijk vertegenwoordiger van de minderjarige erfgenaam nakoming. De rechtbank wijst de vordering af.

De nalatenschap is – van rechtswege – beneficiair aanvaard (art. 4:193 BW, art. 4:195 BW) en wordt wettelijk vereffend door twee benoemde vereffenaars. De schuldeiser kan zich slechts verhalen op het nalatenschapsvermogen (art. 4:184 BW) en niet op het privévermogen van de beneficiaire erfgenaam. De schuldeiser had zich moeten wenden tot de vereffenaars.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 02-08-2017

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2017:6102

Zaaknummer: C/10/503436 / HA ZA 16-557

Rechters: A.A. Muilwijk-Schaaïj

Wetsartikelen: 4:184 BW, 4:193 BW en 4:195 BW

RECHTSPRAAK

Bedrijfsopvolgingsfaciliteit van toepassing op projectontwikkeling, bouw- en verhuuractiviteiten.

X verzoekt om toepassing van de bedrijfsopvolgingsfaciliteit (BOF, art. 35b e.v. SW 1956) voor de door X ontvangen schenking van een certificaat van een aandeel in een bv. De activiteiten van de bv en haar (indirecte) deelnemingen bestaan uit projectontwikkeling, bouwactiviteiten en verhuur van onroerend goed. De inspecteur past de BOF alleen toe op het vermogen dat dienstbaar is aan de projectontwikkeling en de bouwactiviteiten. Anders dan de rechtbank in eerste aanleg (Rb. Den Haag 15 juli 2016, ECLI:NL:RBDHA:2016:9308), kwalificeert het hof de gehele vastgoedportefeuille als ondernemingsvermogen voor de BOF (art. 35c SW 1956, art. 3.2 Wet IB 2001).

X heeft volgens het hof aangetoond dat er een directe band is tussen de aanwending van de factor arbeid en het effect daarvan op het nagestreefde en zelf gecreëerde hoge rendement op de verhuuractiviteiten. Er is sprake van meer dan normaal vermogensbeheer met als doel het behalen van meer rendement dan normaal vermogensbeheer oplevert.

De enkele omstandigheid dat X het rendement heeft berekend op basis van onder meer WOZ-waarden, is onvoldoende om aan de berekening van X voorbij te gaan. Overigens acht het hof de WOZ-waarde, met een waardepeildatum in het verleden, beperkt bruikbaar voor de toets of in de toekomst redelijkerwijze een hoger dan normaal vermogensrendement valt te verwachten.

Drie onroerende zaken zijn gebouwd in de periode van 2012 tot 2014. Volgens de inspecteur en de rechtbank waren deze ten onrechte tot het ondernemingsvermogen gerekend. Er zou ter zake niet zijn voldaan aan de bezitseis van artikel 35d SW 1956.

Het hof ziet dit anders. Volgens het hof geldt hier de dubbele bezitseis van artikel 35d lid 1 onder c SW 1956, omdat niet de aanmerkelijkbelanghouder de onderneming drijft, maar het lichaam waarop de aandelen betrekking hebben. Volgens het hof is in dit geval aan de dubbele bezitseis voldaan.

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 19-07-2017

ECLI: ECLI:NL:GHDHA:2017:2429

Zaaknummer: BK-16/00373

Rechters: W.M.G. Visser, B.F.A. van Huijgevoort en J.J.J. Engel

Wetsartikelen: 3.2 Wet IB 2001, 35c SW 1956 en 35d SW 1956

RECHTSPRAAK

Uitleg testament. Gelijke behandeling kinderen en prelegaten.

Vader laat drie kinderen als erfgenamen achter. Aan zoon 1 heeft hij in 1982 een bedrag uitgeleend en daarna kwijtgescholden. In 2007 heeft vader in zijn testament prelegaten gemaakt aan zoon 2 en dochter. Kort daarvoor heeft vader een brief van de (aanstaande) executeur voor akkoord ondertekend. Deze brief legt een verband tussen de geldlening aan zoon 1 en de aanpassing van het testament, vader zou zijn kinderen gelijk willen behandelen.

Dochter vordert afgifte van het prelegaat. Zoon 1 en zoon 2 stellen dat de tekst van het testament niet strookt met vaders bedoeling. Er zou sprake zijn van een vergissing (art. 4:46 lid 3 BW). Vader zou herhaaldelijk te kennen hebben gegeven aan zoon 1 te hebben kwijtgescholden ter compensatie van studies die hij voor zoon 2 en dochter had bekostigd, juist om een gelijke behandeling te realiseren.

Volgens het hof bieden de verhoudingen die de uiterste wil kennelijk wenste te regelen en de omstandigheden waaronder het testament is gemaakt onvoldoende aanknopingspunten om te oordelen dat de bewoordingen niet overeenstemmen met de wil van erflater (art. 4:46 lid 1 BW). Het hof laat zoon 1 en zoon 2 – op wie de stelplicht en bewijslast rusten, artikel 150 Rv – toe tot het bewijs dat sprake is van een vergissing van vader.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 22-08-2017

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2017:3679

Zaaknummer: 200.180.420_01

Rechters: Y.L.L.A.M. Delfos-Roy, M.E. Smorenburg en P.S. Kammenga

Wetsartikelen: 4:46 BW en 150 Rv

RECHTSPRAAK

Kort geding. Zekerheidstelling voor niet-opeisbare erfdelen.

In een bodemprocedure (niet-gepubliceerd) is onherroepelijk vastgesteld dat stiefmoeder als testamentair vruchtgebruiker zekerheid moet stellen voor de niet-opeisbare erfdelen (bloot eigendom) van de kinderen. In kort geding eisen de kinderen thans dat stiefmoeder een dwangsom verbeurt als zij nog langer nalaat zekerheid te stellen.

Het hof ziet in kort geding geen ruimte voor het opleggen van een dwangsom. Het hof acht voorshands niet onaannemelijk dat stiefmoeder, zoals zij beweert, geen mogelijkheden heeft tot zekerheidstelling. Gelet op haar recente aanvullende inkomsten uit AOW, acht het hof haar inmiddels wel in staat om maandelijks een bedrag te storten op een bankrekening (en daar aan te houden) totdat zij aan haar zekerheidstellingverplichting heeft voldaan. Een daartoe strekkende veroordeling kan worden versterkt met een dwangsom. Het hof geeft partijen de gelegenheid om zich hieromtrent uit te laten en houdt iedere beslissing verder aan.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 22-08-2017

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2017:3671

Zaaknummer: 200.208.144_01

Rechters: B.A. Meulenbroek, W.H.B. den Hartog Jager en J.R. Sijmonsma

Wetsartikelen: 4:117 BW

RECHTSPRAAK

Geheimhoudingsplicht notaris en informatie over zijn werkwijze en toetsing wilsbekwaamheid testateur.

Deze eindbeslissing volgt op de tussenbeslissing van Hof Amsterdam van 3 januari 2017 (ECLI:NL:GHAMS:2017:8).

Een stiefkind van erflaatster vindt dat de notaris onvoldoende zorgvuldig de wilsbekwaamheid en wilsvrijheid van erflaatster heeft getoetst toen zij in 2012 haar testament wijzigde. Zij was toen 83 jaar, leed aan Alzheimer en haar buurman – financieel adviseur – initieerde het testament en zou bij het passeren aanwezig zijn geweest. De buurman werd in het testament begunstigd.

Erflaatster had het stiefkind in een eerder testament benoemd tot erfgenaam. Volgens het stiefkind had de notaris onzorgvuldig gehandeld door niet te twijfelen aan de wilsbekwaamheid van erflaatster bij het testen.

In de tussenbeslissing oordeelde het hof dat de notariële geheimhoudingsplicht zich in zijn algemeenheid niet uitstrekt tot de wijze waarop een notaris te werk gaat. Voor een notaris is het zeer wel mogelijk om de gang van zaken die geleid heeft tot het tot stand komen van een testament en de wijze waarop hij zich een oordeel heeft gevormd over de wilsbekwaamheid van een cliënt uiteen te zetten, zonder zijn geheimhoudingsplicht te schenden (zie in dit verband ook Hof Amsterdam 24 augustus 2006, ECLI:NL:GHAMS:2007:AZ8646). Het hof gaf de notaris vervolgens gelegenheid om alsnog informatie te verschaffen over de gang van zaken.

Daaruit blijkt thans, aldus het hof, dat de notaris voldoende alert is geweest op de wilsbekwaamheid van erflaatster en er geen reden was voor nader onderzoek volgens het Stappenplan Beoordeling Wilsbekwaamheid van de KNB.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 15-08-2017

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2017:3258

Zaaknummer: 200.194.175/01 NOT

Rechters: J.H. Lieber, A.D.R.M. Boumans en B.J.M. Gehlen

Wetsartikelen: 22 WNA en 99 WNA

RECHTSPRAAK

Rechter gelast verdeling van Nederlands en Turks nalatenschapsvermogen. Uitvoering onder regie van Nederlandse notaris.

Vijf kinderen zijn het niet eens over de verdeling van de nalatenschappen van hun ouders, zonder testament overleden in 2005 en 2006 (zie in eerste instantie onder andere Rb. Overijssel 28 januari 2015, ECLI:NL:RBOVE:2015:1012). Tot de onverdeeldheid behoort thans nog een woning in Nederland, huuropbrengsten daarvan en onroerend goed in Turkije.

Moeder (langstlevende) had haar laatste gewone verblijfplaats in Nederland, reden waarom Nederlands recht in beginsel toepasselijk is op de wijze waarop de verdeling tot stand wordt gebracht (art. 4 lid 2 Wet conflictenrecht erfrecht, thans art. 10:149 lid 2 BW).

Het hof ziet aanleiding de wijze van verdeling te gelasten (art. 3:185 BW). Daarbij is het hof niet gebonden aan hetgeen partijen over en weer hebben gevorderd en hoeft het niet – expliciet – in te gaan op hetgeen partijen hebben aangevoerd.

Het hof gelast een bepaalde verdeling en bepaalt dat de uitvoering daarvan dient plaats te vinden ten overstaan van en onder regie van een notaris in Nederland, die zo nodig of desgewenst bij een ter zake kundige in Turkije inlichtingen zal inwinnen om te kunnen beoordelen wat aldaar nodig is voor de uitvoering van de verdeling.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 15-08-2017

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2017:7081

Zaaknummer: 200.175.289

Rechters: J.H. Lieber, M.L. van der Bel en J.U.M. van der Werff

Wetsartikelen: 4 Wet conflictenrecht erfrecht, 10:149 BW en 3:185 BW

RECHTSPRAAK

Vereffening nalatenschap. Fixatiebeginsel geldt niet, rente over vorderingen vanaf overlijden telt mee.

Een notaris is tot vereffenaar benoemd. Hij verzoekt de rechter-commissaris vaststelling van een voorschot op zijn loon (art. 4:206 lid 3 BW). Ter gelegenheid daarvan geeft de rechter-commissaris de vereffenaar een aanwijzing voor de erkenning en betwisting van vorderingen van schuldeisers (art. 4:210 BW).

De vereffenaar stelt zich volgens de rechter-commissaris namelijk ten onrechte op het standpunt dat vanaf overlijdensdatum geen rente meegenomen dient te worden, zulks naar analogie van artikel 128 Fw dat een uitwerking is van het fixatiebeginsel. Het fixatiebeginsel geldt niet ten aanzien van nalatenschappen. Erfgenamen worden van rechtswege schuldenaar van de schulden van erflater die niet met zijn dood tenietgaan (art. 4:182 lid 2 BW) en daaraan verbonden renteverplichtingen gaan ook mee over. De terugwerkende kracht van beneficiare aanvaarding staat hier los van.

Instantie: Rechtbank Noord-Nederland

Datum uitspraak: 09-08-2017

ECLI: ECLI:NL:RBNNE:2017:3158

Zaaknummer: 5729963 EZ VERZ 17-22

Rechters: M. Sanna

Wetsartikelen: 4:182 BW, 4:206 BW, 4:210 BW en 128 Fw

RECHTSPRAAK

Vereffening nalatenschap. Aanwijzing rechter-commissaris inzake onderzoek naar buitenlands vermogen.

Dochter X verzet zich tegen de ter griffie gedepondeerde rekening en verantwoording en uitdelingslijst van de door de rechter benoemde vereffenaar (art. 4:218 lid 3 BW). Volgens X zijn er aanwijzingen dat er nog onbekende tot de nalatenschap behorende vermogensbestanddelen zijn die nader onderzoek rechtvaardigen. De rechtbank verklaart het verzet ongegrond.

De vereffenaar heeft een aanwijzing van de rechter-commissaris verkregen (art. 4:210 lid 1 BW jo. art. 4:208 lid 2 onder a BW), om direct, zonder nader onderzoek naar onbekend (buitenlands) vermogen, over te gaan tot een verdelingsvoorstel, voor zover mogelijk in samenspraak met de (advocaten van de) kinderen van erflaatster.

Tegen deze goedkeurende beschikking van de rechter-commissaris is vijf dagen hoger beroep bij de rechtbank toegelaten (art. 676b Rv). X heeft deze mogelijkheid onbenut gelaten.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 03-08-2017

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2017:5864

Zaaknummer: C/13/619503 / HA RK 16-443

Rechters: G.H. Marcus, C. Bakker en M.E.M. James-Pater

Wetsartikelen: 4:208 BW, 4:210 BW, 4:218 BW en 676b Rv

RECHTSPRAAK

Quasi-ouderlijke boedelverdeling uit 1992 nietig.

Erflater heeft kort voor zijn overlijden in 1992 een testament gemaakt waarin hij zijn afstammelingen de last oplegde – ten voordele van zijn ongehuwde partner – om mee te werken aan een verdeling van zijn nalatenschap alsof sprake was van een (horizontale) ouderlijke boedelverdeling in de zin van artikel 4:1167 oud BW.

Volgens de rechtbank is de 'quasi-ouderlijke boedelverdeling' nietig. Artikel 4:1167 oud BW faciliteerde de ouderlijke boedelverdeling alleen tussen echtgenoten. Het toepasselijke overgangsrecht (art. 125 e.v. Ow NBW, art. 79-81 Ow NBW) heelt de nietigheid intussen niet. Het keuzelegaat tegen inbreng dat erflater subsidiair heeft toegekend aan zijn partner, acht de rechtbank wel geldig.

Een legitimaris heeft voor 2003 zijn legitieme al ingeroepen. Artikel 128 Ow NBW, dat de bevoegdheid om de oude legitieme in te roepen in tijd beperkt, is dan niet van toepassing.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 02-08-2017

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2017:5873

Zaaknummer: C/13/574452 / HA ZA 14-1011

Rechters: R.A. Dudok-van Heel

Wetsartikelen: 4:1167 oud BW en 128 Ow NBW

RECHTSPRAAK

Bedrijfsopvolgingsfaciliteit op vastgoed-bv afgewezen.

Erflater had met zijn – in gemeenschap van goederen gehuwde – echtgenote, een 100%-belang in een vastgoed-bv en via een andere bv een 10%-belang in een drankengroothandel. De erfgenamen doen voor de verkrijging van de aandelen in de vastgoed-bv beroep op de bedrijfsopvolgingsfaciliteit (BOF) (art. 35b SW 1956).

De inspecteur wijst toepassing van de faciliteit af. De rechtbank gaf hem hierin gelijk (Rb. Den Haag 11 december 2015, ECLI:NL:RBDHA:2015:14723). Het hof gaat hier thans volledig in mee (zie in dezelfde casus ook ECLI:NL:GHDHA:2017:2426, ECLI:NL:GHDHA:2017:2427 en ECLI:NL:GHDHA:2017:2428).

Er is geen sprake van een materiële onderneming in de vastgoed-bv (art. 35c lid 1 onder c SW 1956). De vastgoed-bv verhuurt horecapanden aan de drankengroothandel, die deze doorverhuurt aan horecaexploitanten. De erfgenamen hebben niet aannemelijk gemaakt dat het door de vastgoed-bv behaalde verhuurrendement hoger is dan het rendement dat doorgaans wordt behaald op ter belegging gehouden onroerend goed (zie HR 7 oktober 1981, ECLI:NL:HR:1981:AW9757, HR 17 augustus 1994, ECLI:NL:HR:1994:ZC5731 en HR 9 oktober 2009, ECLI:NL:HR:2009:BI0481).

Voorts is van belang dat de vastgoed-bv de panden verhuurt aan slechts één huurder en de vastgoed-bv geen risico loopt met betrekking tot de verhuur aan de exploitanten. Niet aannemelijk is ook dat erflaters expertise en bemoeienis met de verhuur aan de exploitanten, toegedicht kan worden aan de vastgoed-bv. Zo heeft de vastgoed-bv hier geen zakelijke beloning voor ontvangen.

Tot slot voorziet de wet er niet in om vermogen van de ene vennootschap waarin erflater een belang had, toe te kunnen rekenen aan een andere vennootschap waarin erflater een belang had.

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 19-07-2017

ECLI: ECLI:NL:GHDHA:2017:2425

Zaaknummer: BK-16/00034

Rechters: W.M.G. Visser, B.F.A. van Huijgevoort en J.J.J. Engel

Wetsartikelen: 35b SW 1956 en 35c SW 1956